

Kontrollstrategi for Kontrollutvalget for kommunikasjonskontroll

Versjon	Dato	Endringer	Godkjent av
1.0	11.06.2018	Nytt dokument	KK-utvalget
2.0	16.02.2022	Revisjon og presiseringer	KK-utvalget
3.0	13.12.2024	Revidert etter tiltredelse av teknisk rådgiver	KK-utvalget
4.0	22.04.2025	Revidert for å reflektere økt fokus på teknisk verifikasjon og logganalyse	KK-utvalget
5.0	03.12.2025	Årlig revisjon	KK-utvalget

Innhold

1. Formålet med dokumentet.....	4
2. Definisjoner	4
3. Formålet med kontrollvirksomheten	4
3.1. Formålet som uttrykt i lov og forskrift	4
3.2. KK-utvalgets forståelse av og presisering av formålet.....	5
4. Rammene og fullmaktene for kontrollvirksomheten	6
4.1. Rammene og fullmaktene som uttrykt i lov og forskrift	6
4.2. KK-utvalgets forståelse og presisering av rammene og fullmaktene	7
5. Overordnet målsetning med kontrollen	8
6. Tilnærming	8
7. Egenkompetanse	8
8. Stedlig kontroll.....	9
8.1. Forberedelse.....	9
8.2. Etterarbeid	9
8.3. Rapportering og tilbakemeldinger til kontrollobjekt	10
9. Reaksjoner	10
9.1. Reaksjoner som uttrykt i lov og forskrift	10
9.2. KK-utvalgets reaksjonsstrategi.....	10

1. Formålet med dokumentet

Denne kontrollstrategien danner utgangspunktet for Kontrollutvalget for kommunikasjonskontroll (KK-utvalget) kontrollvirksomhet med politidistrikt, særorgan og påtalemyndigheten. Sammen med underordnede rutiner og maler er kontrollstrategien KK-utvalgets verktøy for å sikre at kontrollen på en effektiv måte bidrar til å fremme KK-utvalgets samfunnsoppdrag (pkt. 3 nedenfor).

Kontrollstrategien gjelder så langt ikke annet følger av gjeldende rett, herunder straffeprosessloven § 216 h og forskrift 9. september 2016 nr. 1047 om kommunikasjonskontroll, romavlytting og dataavlesning (kommunikasjonskontrollforskriften).

2. Definisjoner

Kontroll brukes i dette dokumentet i betydningen kontroll med at de som er underlagt krav, fastsatt i, eller i medhold av lov eller forskrift, etterlever disse. Kontrollarbeidet inkluderer planlegging av kontrollen, gjennomføringen, etterarbeid og eventuelle reaksjoner ved brudd.

Teknisk tilsyn brukes i dette dokumentet for en systematisk gjennomgang og verifisering av systemer, data og eller logger knyttet til kommunikasjonskontroll, romavlytting og dataavlesning. Hovedfokus er å verifisere at overleverte data stemmer overens med hva som faktisk er lagret eller utført på systemene.

*Skadepotensial*¹ er et mål på hvor skadelig en eventuell feilaktig bruk eller misbruk av en metode kan være for samfunnet eller de/den som utsettes for metoden. Skaden kan typisk være en ren integritetsmessig krenkelse for den enkelte (krenkelse av retten til privatliv m.m.), tap av omdømme, eller tap av økonomisk art. Det ligger ikke i begrepet at metodebruken eller virksomheten i seg selv nødvendigvis vurderes å være til skade.

Det avgrenses mot KK-utvalgets klagebehandling og oppgavene relatert til underretning om gjennomført kommunikasjonskontroll mv. Disse aktivitetene kan bidra med relevant informasjon til kontrollaktiviteten og være innganger til en kontrollsak, men anses i seg selv ikke som en del av kontrollvirksomheten.

3. Formålet med kontrollvirksomheten

3.1. Formålet som uttrykt i lov og forskrift

Det følger av straffeprosessloven § 216 h, som er en del av lovens kapittel 16 a om «avlytting og annen kontroll av kommunikasjon», at «Kontrollutvalget skal føre kontroll med politiet og påtalemyndighetens behandling av saker etter dette kapittelet». Bestemmelsen er gitt tilsvarende gyldighet for romavlytting, jf. § 216 m, og dataavlesning, jf. § 216 o, og for bruk av disse tvangsmidlene i avvergende øyemed, jf. § 222d.

KK-utvalget skal utføre sin kontrollvirksomhet på en slik måte at formålene oppfylles best mulig innenfor de rammer og fullmakter som er gitt.

KK-utvalgets oppgaver er presisert i kommunikasjonskontrollforskriften § 14. Utvalget skal kontrollere at:

- politiets bruk av kommunikasjonskontroll, romavlytting og dataavlesning skjer innenfor rammen av lov og instruksjer,

¹ Begrepet brukes med en lignende betydning i Dok. 16 (2015-2016) - rapport til Stortinget fra Evalueringsutvalget for Stortingets kontrollutvalg for etterretnings-, overvåkings og sikkerhetstjeneste (EOS-utvalget) s. 232

- tvangsmiddelbruken begrenses mest mulig,
- at [tvangsmiddelbruken] ikke skjer av hensyn til etterforskning i andre saker enn de som er nevnt i straffeprosessloven § 216 a, § 216 b, § 216 m og § 216 o,
- at de opplysningene som politiet har fått ved kommunikasjonskontroll, romavlytting og dataavlesing bare blir brukt på lovlig måte,
- at lovens regler om oppbevaring og tilintetgjøring av materiale blir fulgt.

Utvalget skal «herunder særlig ha for øye den enkeltes rettssikkerhet», og skal «særlig legge vekt på forhold som har vært gjenstand for offentlig omtale eller kritikk», jf. kommunikasjonskontrollforskriften § 14.

3.2. KK-utvalgets utførelse av oppgaven

Formålet med kontrollen er å bidra til etterlevelse av de straffeprosessuelle reglene om tvangsmidlene kommunikasjonskontroll, romavlytting og dataavlesning (samlet omtalt som kommunikasjonskontroll mv.). I dette inngår også bruk av de samme metodene med hjemmel i nødrett samt eventuell testing og øvelser hvor de samme metoder blir tatt i bruk.

Utvalget forstår forskriftens henvisning til «den enkeltes rettssikkerhet» slik at kontrollen primært skal ha som formål å avdekke om det begås urett mot den enkelte. Uretten kan komme i form av uhjemlet kommunikasjonskontroll mv. og/eller rettsstridig etterfølgende behandling eller bruk av materiale fra slik tvangsmiddelbruk. Manglende eller forsinket underretning av tvangsmiddelbruken er også et rettssikkerhetsspørsmål som kan undersøkes av utvalget.

Kontrollen har også som formål «å bidra til at tvangsmiddelbruken begrenses mest mulig». Det er straffeprosesslovens regler som regulerer adgangen til å ta i bruk tvangsmidlene i den enkelte sak, herunder at tvangsmidlene antas å være av vesentlig betydning for å oppklare/avverge den enkelte sak, og at oppklaring ellers i vesentlig grad vil bli vanskeligjort.

Det er påtalemyndigheten og domstolen som har den primære kontrollen med at vilkårene for bruk av tvangsmidlene er oppfylt. KK-utvalget er det eneste eksterne organet som fører kontroll med at kommunikasjonskontroll mv. avbrytes snarest hvor lovens vilkår ikke lenger er oppfylt, selv om man fremdeles er innenfor den periode hvor det er gitt tillatelse fra domstolen til å bruke metodene. Dette tilsier noe økt kontrollintensitet på dette området. På samme måte er KK-utvalget eneste eksterne organ som løpende kan vurdere effektiviteten til metodebruken over tid.

Bruken av opplysninger fra kommunikasjonskontroll mv. reguleres dels av straffeprosessloven og kommunikasjonskontrollforskriften, og dels av politiregisterloven med forskrift. Politiregisterloven med forskrift er nevnt eksplisitt i kommunikasjonskontrollforskriften, og utvalget anser at også påtalemyndighetenes etterlevelse av disse bestemmelsene – for opplysninger som stammer fra tvangsmidler innenfor kontrollområdet – er omfattet av utvalgets kontroll.

Ifølge kommunikasjonskontrollforskriften skal det særlig legges vekt på forhold som har vært gjenstand for «offentlig omtale eller kritikk». KK-utvalget forstår dette slik at kontrollen også har som formål å bidra til at allmennheten har tillitt til at tvangsmidlene bare benyttes innenfor lovens rammer. I den forbindelse er det sentralt i all aktivitet å kommunisere rammene for og

begrensningene som ligger i kontrollen, og at ansvaret for metodebruken alltid ligger hos politiet og påtalemyndigheten.

4. Rammene og fullmaktene for kontrollvirksomheten

4.1. Rammene og fullmaktene som uttrykt i lov og forskrift

Det følger av straffeprosessloven § 216 h og kommunikasjonskontrollforskriften §§ 14-16 at:

- Politiet og påtalemyndigheten skal gi utvalget de opplysninger, dokumenter, lydopptak mv. om kommunikasjonskontroll som utvalget finner nødvendig av hensyn til sin kontrollfunksjon. I henhold til kommunikasjonskontrollforskriften § 7 har politiet plikt å protokollføre opplysninger og beslutninger ved bruk av KK, RA og DA. Dette inkluderer protokoller og dokumentasjon knyttet til hjemmelen for tvangsmiddelbruken, rettens kjennelse, omfanget av kontrollen (f.eks. hvilke kommunikasjonsanlegg som er berørt), tidsperioden for kontrollen, og eventuell sperring/sletting av data. For dataavlesning omfatter protokollføringen også type data som er avlest, tekniske forhold rundt gjennomføringen, og en vurdering av risiko og eventuelle skader på datasystemet.
- Utvalget utfører som hovedregel sin kontroll etterskuddsvis. Det innebærer at utvalget i utgangspunktet ikke foretar sanntidskontroll. Kontrollen fokuserer primært på gjennomførte tiltak og etterlevelse av regelverket etter at KK, RA eller DA er avsluttet. Dersom det i konkrete tilfeller identifiseres særskilte risikofaktorer eller behov, kan det imidlertid være aktuelt å iverksette kontroll i sanntid.
- Utvalget kan som ledd i sine oppgaver kreve adgang til de steder der opplysninger behandles og der det finnes hjelpemidler for behandlingen. Utvalget kan gjennomføre de prøver og kontroller som det mener er nødvendige, og kreve bistand fra personalet på stedet i den grad dette må til for å få utført prøvene eller kontrollene. Denne fullmakten skal understøtte utvalgets mulighet til å verifisere opplysninger og ivareta krav til nøyaktighet og etterprøvbarehet.
- Utvalget kan innkalle til avhør enhver av politiets og påtalemyndighetens tjenestemenn, og dessuten andre som bistår ved kommunikasjonskontroll, alle disse har plikt til å forklare seg for utvalget uten hensyn til taushetsplikt.
- Politiregisterloven § 60 første ledd første punktum og andre ledd kommer til anvendelse, Dette innebærer at utvalget kan gi pålegg om internkontroll og informasjonssikkerhet, jf. politiregisterloven § 15 og § 16.
- For andre forhold som kontrolleres kan utvalget kun gi kritikk og/eller anmerkning,
- Utvalget kan av eget tiltak ta opp enhver sak eller ethvert forhold i tilknytning til politi og påtalemyndighetens bruk av kommunikasjonskontroll mv. som det finner grunn til å behandle.
- Utvalgets medlemmer, dets sekretærer og andre som utfører arbeid for utvalget, har taushetsplikt etter reglene i straffeprosessloven § 216 i. Taushetsplikten skal gjelde også etter at saken er avsluttet, men skal ikke være til hinder for at opplysninger blir brukt som ledd i kontrollen, eller for å gi opplysninger i henhold til [reglene om

opplysning om kommunikasjonskontroll mv.],

- Utvalget skal gå gjennom de innberetninger og rapporter som det mottar fra Riksadvokaten, jf. kommunikasjonskontrollforskriften § 15 første ledd,² og vil følge opp eventuelle avvik med det aktuelle politidistrikt/særorgan, og eventuelt Riksadvokaten. Videre skal utvalget følge opp begjæringer fra enkeltpersoner eller organisasjoner og kontrollere at opplysningene om vedkommende er behandlet i samsvar med lovverket, jf. kommunikasjonskontrollforskriften § 15 annet ledd.
- Utvalget skal hvert år gi innberetning til Justisdepartementet om sin virksomhet og kan ellers på ethvert tidspunkt gi særskilt innberetning til departementet om enkeltsaker vedrørende kommunikasjonskontroll, romavlytting og dataavlesing, jf. kommunikasjonskontrollforskriften § 17 annet ledd.

Kontrollen er avgrenset mot «saker som omfattes av lov om kontroll med etterretnings, overvåknings- og sikkerhetstjeneste», jf. straffeprosessloven § 216 h.

4.2. KK-utvalgets forståelse, presisering av rammene og fullmaktene

KK-utvalget har blitt gitt vide fullmakter til å innhente, og analysere informasjon. Adgangen til å innhente informasjon som er nødvendig for å ivareta kontrolloppgaven er dermed ingen reell begrensning for utvalgets arbeid. Utvalget skal periodisk vurdere om utnyttelse av og innretningen av informasjonstilgangen er hensiktsmessig, herunder vurdere behovet for kontrolltilgang til systemene hvor materiale innhentes og behandles. Utvalget må identifisere hvilken informasjon som er relevant, samt å løpende inneha kompetanse og kapasitet til å analysere informasjonen på en kvalitativ god måte.

KK-utvalget skal aktivt bruke sin rett til å kreve tilgang til systemer hvor materiale innhentes og behandles, for å muliggjøre direkte teknisk verifikasjon av data. Retten til å ta opp saker etter eget tiltak kan brukes både for enkeltspørsmål og hvor utvalget ønsker å undersøke mer systematiske forhold. I kraft av denne bestemmelsen kan og bør utvalget foreta tematiske kontroller på områder som medfører betydelig risiko. Eksempler på dette kan være:

- dokumentgjennomgang eller stedlige kontroller har vist utfordringer på tvers av politidistrikt/særorgan,
- nye metoder eller endret bruk av metoder medfører betydelig økt skadepotensial,
- den teknologiske utviklingen gir «nytt innhold» til etablerte metoder,
- i tilfeller der særskilte forhold har fått offentlig omtale eller kritikk.

4.3. Politiets rammer og plikter

Etter kommunikasjonskontrollforskriften § 7 plikter politiet å føre en logg med nærmere angitt informasjon. Etter forskriften § 10 jf. § 3 plikter politiet å oversende kopi av enhver begjæring og ordre om kommunikasjonskontroll, romavlytting og dataavlesing sammen med rettens kjennelse og sakens underlagsdokumenter uten opphold direkte til riksadvokaten. Dette skal

² Antall saker hvor kommunikasjonskontroll, romavlytting eller dataavlesing har funnet sted eller er blitt begjært eller beordret, hva slags kontroll som har vært foretatt, hvor mange telefonnummer, IMEI-nummer, nettverksadresser eller andre identifiserte kommunikasjonsanlegg som er kontrollert, om det har funnet sted inntrengning i et datasystem, hvor mange datasystemer eller brukerkontoer som er avlest, hvilke politidistrikter som er ansvarlig for sakene og hvilke resultater som er oppnådd eller ventes oppnådd gjennom kontrollen.

gjøres senest innen fire uker etter utgangen av hvert kvartal. Riksadvokaten sender innberetningen og dokumenter, med eventuelle merknader, til utvalget

Kommunikasjonskontrollforskriften angir hvilke plikter politiet har for å sikre at KK-utvalget kan utføre sin kontrollfunksjon.

- Å gi utvalget de opplysninger og dokumenter mv. om bruk av kommunikasjonskontroll mv. som utvalget finner nødvendig av hensyn til sin kontrollfunksjon.
- Å gi utvalget adgang til de steder der data behandles og der det finnes hjelpemidler for behandlingen, slik at utvalget kan gjennomføre prøver og kontroller.
- Å bistå utvalget med nødvendig personell på stedet i den grad dette må til for å få utført prøvene og kontrollene.
- Å sørge for at alle tjenestemenn i politiet og påtalemyndigheten, samt andre som bistår ved kommunikasjonskontroll, forklarer seg for utvalget uten hensyn til taushetsplikt, dersom de blir innkalt til avhør.

5. Kontrollmetode

Den raske utviklingen innen elektronisk kommunikasjon skaper kontinuerlige utfordringer for kontroll med politiets bruk av kommunikasjonskontroll mv. Nye tjenester, plattformer og teknologier endrer den digitale kommunikasjon, og stiller krav til utvalgets evne til å forstå og håndtere kompleksiteten i moderne kommunikasjonsformer. For å sikre en effektiv og relevant kontroll, må utvalget kontinuerlig oppdatere sin kompetanse og tilpasse sine metoder til den teknologiske utviklingen.

KK-utvalget anser at en risikoorientert tilnærming er den mest effektive måten å utføre sin kontrollfunksjon på. Dette innebærer at kontrollen innrettes tematisk og organisatorisk der hvor produktet av skadepotensialet og sannsynligheten for at det realiseres er størst. Internkontroll, høy grad av erfaring og god fagledelse er alle faktorer som kan bidra til å redusere sannsynligheten for at skadepotensialet realiseres. Motsetningsvis vil liten erfaring og/eller manglende opplæring på komplekse systemer i seg selv utgjøre en betydelig risiko.

En vellykket risikoorientert tilnærming til kontrollen krever at utvalget jevnlig analyserer skadepotensialet av metodebruken og faktorene som kan bidra til å hindre at dette realiseres. Analysen må gjøres på bakgrunn av et oppdatert bilde av den teknologiske utviklingen. Utvalget tar skadepotensialet og risikobildet opp til vurdering årlig, som grunnlag for årets kontrollaktivitet.

Utvalget skal ha en tilstrekkelig kapasitet til å verifisere mottatte opplysninger og dokumenter, herunder skal de ha kapasitet til logganalyse o.l. fra relevante tekniske systemer. Utvalget skal utvikle og gjennomføre teknisk kontroll med den hensikt å verifisere overleverte/mottatte data mot originale kilder og systemer. Dette inkluderer, men er ikke begrenset til, direkte sammenligning av logger, metadata og innholdsdata. Etterkontroll av logger gjennomføres ved at opplysninger distriktet har oversendt bekreftes opp mot det som er lagret og eller slettet i systemene til politiet.

Kontrollplanen for inneværende år legges i januar/februar. Utvalget setter i januar sine overordnede prioriteringer for året, og tar i februar stilling til sekretariatets forslag til kontrollaktiviteter for å møte prioriteringene. Kontrollplanen revideres ved behov.

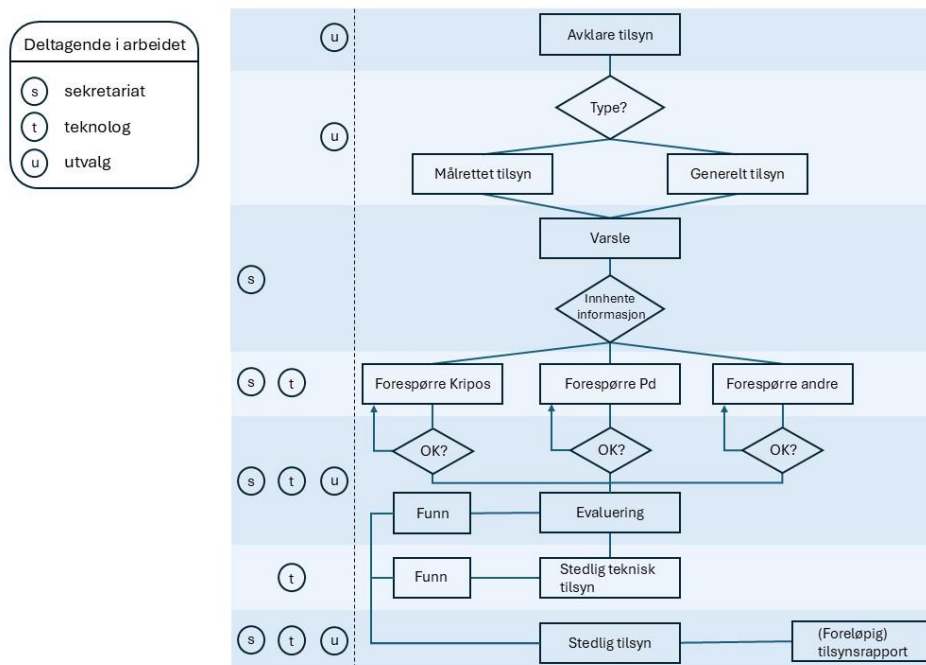
Utvalget skal periodisk vurdere om rammene for oppgaveløsningen er tilstrekkelig, og ved behov ta dette opp med Justis- og beredskapsdepartementet.

6. Bemanning og kompetanse

Sekretariatets leder ansettes av Statens sivilrettsforvaltning i samråd med utvalgets leder. I tillegg består utvalgets sekretariat av en fast teknolog. Sekretariatet skal gi juridisk, teknisk og kontorfaglig bistand til utvalget, herunder bistå utvalget i deres kontrollfunksjon. Utvalget bestemmer selv det nærmere innholdet i sekretariatets oppgaver, jf. kommunikasjonskontrollforskriften § 18.

Kontrollmålene og -strategien innebærer at den samlede kompetansen i utvalget og sekretariatet må være av en slik karakter at det er god forståelse både for regelverket for kommunikasjonskontroll mv., hvordan de aktuelle tekniske systemene fungerer, og hvilket informasjonsmiljø de brukes i. Dette er viktig for kvaliteten av og uavhengigheten til den kontrollen utvalget er satt til å gjøre. Slik kompetanse er også nødvendig for å vurdere skadepotensialet og for å få en hensiktsmessig innretting av selve kontrollplanen, jf. avsnittet over.

7. Stedlig kontroll

Figur 1 - Flytdiagram som viser prosessen for gjennomføring av tilsyn, med deltakelse fra sekretariat (s), teknolog (t) og utvalg (u). Prosessen starter med å avklare type tilsyn (måltrettet eller generelt), etterfulgt av varsling og innhenting av informasjon fra relevante aktører som Kripas, politidistrikt (Pd) eller andre. Etter informasjonen er hentet inn, gjøres en evaluering for å vurdere behovet for stedlig teknisk tilsyn. Eventuelle funn tas med videre i det stedlige tilsynet, som danner grunnlaget for en (foreløpig) tilsynsrapport.

7.1. Avklare kontroll og forberedelser

Kontrollplanen for året gir føringer for kontrollobjekt og tema i det inneværende året. Kontrollobjekt og tema pekes ut fra denne, eventuelt på bakgrunn av særlige omstendigheter som dukker opp i løpet av perioden, eksempelvis; betydelig negativ medieomtale på området, mangler/dårlig kvalitet på rapporteringen etc.

Ved varslede kontroller tar sekretariatet innledende kontakt med politidistriktet/særorganet, og sjekker tilgjengelighet for kontrollen. Forberedelsene til kontrollen består for øvrig i:

- gjennomgang av de siste tre års innrapporterte saker,
- gjennomgang av tidligere erfaringer/kontroller fra aktuelt politidistrikt,

- identifisere behovet for uthenting av data og/eller en teknisk gjennomgang av logger og relevante systemer,
- vurdering av skadepotensialet.

Skriftlig varsel om kontroll sendes til politidistriktet/særorganet. Før den stedlige kontrollen starter, skal følgende være kommunisert til politidistriktet:

- Tid og ramme for kontrollen.
- Hovedpunkter som skal gjennomgås på kontrollen.
- Hvem som må være til stede/tilgjengelig for utvalget.
- Andre forhold man ønsker å kontrollere.
- Nødvendig dokumentasjon og tekniske logger som gir et tilstrekkelig grunnlag for reell og dekkende kontroll.
- Antall fra utvalg/sekretariat på kontrollen.
- Andre praktiske forhold.

I forkant av det stedlige tilsynet skal utvalget sikre seg tilstrekkelig innsikt i relevant dokumentasjon og tekniske logger med tilhørende data. Det innsamlede materialet ligger til grunn for den tekniske kontrollen.

7.2. Etterarbeid

Det utarbeides en foreløpig kontrollrapport, som skal inneholde:

- Bakgrunn, mål og hensikt med kontrollen.
- Hvem som var til stede/tilgjengelig for utvalget under kontrollen.
- Omfanget av kontrollen.
- Funn fra kontrollen.
- Avvik mellom overleverte data og faktiske systemdata.
- Systemfeil
- Krav og vurderinger.
- Pålegg, anmerkninger og andre forhold.
- Eventuell oppfølging.

Politidistriktet skal gis tilstrekkelig frist til å komme med tilbakemeldinger på kontrollrapporten før endelig rapport slutføres.

7.3. Rapportering og tilbakemeldinger til kontrollobjekt

Etter endelig behandling av KK-utvalget sendes kontrollrapporten til politidistriktet/særorganet ved leder med kopi til Riksadvokaten. Utvalget vurderer fra sak til sak om eventuelle funn/avvik skal inngå i årsrapporten og/eller innberettes særskilt til Justis- og beredskapsdepartementet og Riksadvokaten, jf. kommunikasjonskontrollforskriften § 17 annet ledd.

8. Reaksjoner

8.1. Reaksjoner som uttrykt i lov og forskrift

Det følger av kommunikasjonskontrollforskriften § 14 og § 17 at

- (...) utvalget kan gi pålegg om internkontroll og informasjonssikkerhet, jf. politiregisterloven § 15 og § 16. For andre forhold som er gjenstand for kontroll kan utvalget kun gi anmerkning,

- i saker etter § 15 annet ledd skal utvalget gi den som har begjært kontroll underretning om resultatet av behandlingen i form av en ikke grunnlagt konklusjon som går ut på at begjæringen om kontroll enten gir eller ikke gir grunn til kritikk mot politiet eller påtalemyndigheten. Hvis utvalget finner grunn til å kritisere politiet eller påtalemyndigheten, skal saken innberettes til riksadvokaten og Justis- og beredskapsdepartementet.

8.2. KK-utvalgets reaksjonsstrategi

KK-utvalget anser at forskriftens bruk av henholdsvis «anmerkning» i kontrollsaker og «kritikk» i klagesaker ikke innebærer noen realitetsforskjell. Utvalget vil benytte disse reaksjonsformene hvor det er konstatert brudd på regelverket som utvalget kontrollerer, uavhengig av om bruddet kan karakteriseres som forsettlig, uaktsomt eller har oppstått som følge av systemfeil. Årsaken kan imidlertid ha betydning for hvordan kritikken formuleres, og hvem som løftes frem som «adressat» for den.

Påleggskompetansen for internkontroll og informasjonssikkerhet etter politiregisterloven brukes aktivt hvor utvalget anser at vurderte rutiner eller dokumentasjon utgjør brudd på krav, og dette medfører økt risiko for at skadepotensialet realiseres.

9. Oppgaver unntatt offentleglova

KK-utvalget er å regne som et rettsstillsorgan når utvalget utfører oppgaver i henhold til straffeprosessloven og tilhørende forskrifter. Disse oppgavene faller utenfor offentleglovas virkeområde, jf. offentleglova § 2 fjerde ledd med tilhørende forskrift.
